

jeny, tedy již v době jejich exekučního zájmu nutnou provozní součástí a tudíž příslušenstvím mlýna, že byl mu mlýn i s ostatními vydraženými nemovitostmi odevzdán po dražbě do správy, držení, užívání a vlastnictví jako jediný hospodářský celek a že knihovní poznámka vázoucí na mlýně podle prohlášení ze dne 20. září 1930 o tom, že mlýnské stroje nejsou příslušenstvím mlýna, nýbrž majetkem firmy Osvald B. v P., pozbyla již uplynutím pěti let účinnosti, takže se aspoň od okamžiku, kdy zanikla účinnost uvedené poznámky staly dotčené stroje příslušenstvím mlýna, jehož jest vlastníkem a držitelem.

Leč tyto vývody nejsou v podstatě správné, když se dovolatel stal soudním příklepem vlastníkem pouhého mlýna s budovami a pozemky bez jakéhokoli v příslušenství, zejména strojů, zařízení a předmětů, o jejichž vyloučení z exekuce tu jde, neboť v odhadním protokole ze dne 17. prosince 1934, č. j. E 3493/34-10, bylo výslovně uvedeno, že nebylo nalezeno žádné příslušenství, předměty, o něž jde, nebyly tam ani zapsány, ani oceněny, rovněž v dražebních podmínkách bylo uvedeno, že předmětem dražby jsou nemovitosti podle uvedeného popisného a odhadního protokolu, a když ani v usnesení o udělení příklepu ze dne 28. června 1935 nebylo žádné příslušenství udáno (§ 170 č. 1 ex. ř.). Mimo to dotčená knihovní poznámka podle § 297 a) obč. zák. ještě výslovně upozorňovala na to, že stroje nejsou příslušenstvím mlýna a že se tedy ani převod, zavazení nebo exekuční prodej nemovitosti na ně nevztahuje. Pokud dovolatel uvádí, že stroje byly fakticky i právně příslušenstvím mlýna, že se však pouze jako důsledek poznámky podle § 297 a) obč. zák. nepokládaly za příslušenství, jest mylný jeho názor nehledě ani na pojmový rozpor, ježto vlastník hlavní věci nenabývá vlastnictví k určité cizí věci, jež nebyla příslušenstvím tím, že věc tu určí a věnuje k potřebě věci hlavní, nýbrž teprve tím, že dokáže k ní řádný důvod a způsob nabývací (viz rozh. č. 10698 Sb. n. s.). To však dovolatel v souzeném případě nedokázal a ani se nepokusil dokázati. To, že poznámka podle § 297 a) obč. zák. pozbývá účinnosti uplynutím zákonné lhůty — předpokládajíc ovšem, že nebyla lhůta vnuceným dražebním řízením stavena — a že se takto stávající stroje příslušenstvím nemovitosti (č. 15283 Sb. n. s.), není pro souzený spor rozhodující a není proto třeba obírat se vývody, jimiž dovolatel chce po této stránce podepříti tvrzený žalobní nárok. Správně proto nižší soudy zamítly žalobu podle § 37 ex. ř. pro nedostatek zákonných předpokladů.

Čís. 16468.

Darování v podobě smlouvy ve prospěch třetího (§ 881 obč. zák.) nevyžaduje formy notářského spisu, není-li smlouva mezi slibujícím (promitentem) a příjemcem slibu (stipulantem) darovacím slibem bez skutečného odevzdání.

Dá-li si otec při postoupení nemovitosti jednomu z dětí slíbiti, že část postupní ceny vyplatí příjemci přejímatel nemovitosti druhému dítěti, na-

bývá obmyšlené dítě nároku na splnění smlouvy v jeho prospěch sjednané i bez prohlášení své vůle. Nezáleží na tom, že závazek ve prospěch třetího převzatý nebyl pojat do písemné postupní smlouvy.

(Rozh. ze dne 6. listopadu 1937, Rv I 441/36.)

Srv. rozh. č. 5646, 3725 Sb. n. s.

Podle žalobcova přednesu postoupil žalobcův otec Jan K. notářským spisem ze dne 17. ledna 1927 svoji usedlost č. p. 154 v Ch. žalovanému, žalobcovu bratru, za 30.000 Kč. Při tom bylo mezi smluvci ústně sjednáno, že žalovaný vyplatí žalobci z postupní ceny jako rodinný podíl po otci částku 10.000 Kč. Žalovaný obdržel od otce velmi cennou usedlost za velmi nízkou cenu postupní a právě proto měl vyplatiti onen podíl. Po smrti Jana K. dne 29. srpna 1930 však žalovaný žalobci 10.000 Kč nevyplatil, ač byly splatné, neboť měly býti vyplaceny již roku 1927, kdy žalovaný usedlost od otce převzal. Domáhá se proto na žalovaném zaplacení 10.000 Kč s přísl. Proti žalobě namítl žalovaný mimo jiné, že i kdyby se nějaké ujednání stalo, šlo by o neplatné darování, ježto nebyl o něm zřízen notářský spis. Nižší soudy zamítly žalobu, odvolací soud z těchto důvodů: Ani po právní stránce nelze odvolateli přisvědčiti. Odvolatel doličuje, že v souzeném případě nemůže jíti o smlouvu ve prospěch třetího, nebo o nějaký dar, nýbrž o poukaz (assignaci), ježto Jan K. dal žalovanému příkaz a poukaz, aby z kupní ceny za realitu vyplatil částku 10.000 Kč přímo žalobci. Proti tomu však nutno především uvést, že tu pro poukaz schází skutkový základ, neboť takový příkaz či poukaz nebyl prokázán. Nehledě však na to, co uvedeno, schází tu náležitost § 1400 obč. zák., neboť ani žalobce sám netvrdí, že by byl žalovaný učinil prohlášení, že poukaz přijímá a že o takovém prohlášení byl žalobce písemně uvědoměn nebo mu ústně projeveno. Bez takového prohlášení nenabyl však žalobce přímého nároku vůči žalovanému. Je proto žalobcův názor mylný a nelze jeho nárok odůvodňovati assignací. Naopak sluší přisvědčiti názoru prvního soudu, že v ujednání, jak je tvrdí žalobce, bylo by spatřovati smlouvu ve prospěch třetího, neboť jeho názor je ve shodě jak s § 881 obč. zák., tak s rozhodováním nejvyššího soudu. Poněvadž podle tvrzení žaloby Jan K. daroval žalobci 10.000 Kč, které žalovaný měl vyplatiti jako rodinný podíl, je správný i další názor prvního soudu, že tu bylo darování bez skutečného devzdání, které vyžaduje formy notářského spisu. Zákonem není nikde určena povinnost rodičů, aby za svého života vyplatili dětem rodinné podíly, a jestliže tak dobrovolně učiní, musí se v takovém věnování spatřovati darování. Ježto tvrzený dar nebyl odevzdán, pak uvádí první soud právem, že podle § 1 zák. z 25. června 1871, č. 76 ř. z. bylo k platnosti takového darování potřebí formy notářského spisu.

Nejvyšší soud uložil soudu první stolice doplnění jednání a nové rozhodnutí.

D ů v o d y :

Mylný jest názor nižších soudů, že žalobě nelze vyhověti z důvodu neplatnosti právního jednání žalobcem tvrzeného pro nedostatek formy notářského spisu, ježto šlo o darování bez odevzdání, neboť pro otázku, zda bylo potřebí notářského spisu, je rozhodující toliko poměr uhrazovací, t. j. poměr mezi slibujícím (promitentem) a příjemcem slibu (stipulantem) a nikoliv poměr valutový, t. j. poměr mezi příjemcem slibu (stipulantem) a třetí osobou. Nevyžaduje proto darování ve formě smlouvy ve prospěch osoby třetí notářského spisu, pokud smlouva mezi stipulantem a promitentem není darovacím slibem bez skutečného odevzdání [srv. Klang: Komentář, § 981 VI, 5, — Rouček-Sedláček: Komentář, § 881 V b)], a nemá na závazek žalovaným převzatý vyplatiti částku tu žalobci vlivu to, proč se dostalo žalobci oné částky z vůle otcovy, neboť žalovaný, který převzal usedlost, jest vázán splnění smlouvy i vůči žalobci, který — je-li jeho tvrzení pravdivé — nabyl zažalovaného nároku bez prohlášení své vůle (§ 881, odst. 3, obč. zák., srv. rozh. č. 3725 Sb. n. s.). Že smlouva ve prospěch třetího nebyla pojata do písemného vyhotovení postupní smlouvy, sjednané mezi žalovaným a jeho otcem, by bylo bezvýznamné, neboť tím by nebyla pozbyla své platnosti. Bude proto na nižších soudech, aby se při svém novém rozhodování řídily vyslovenými právními hledisky.

Čís. 16469.

Neurčitost žaloby na opravu budovy, nelze-li ze žalobní žádosti pro povšechnost výrazů seznati, v jakém rozsahu a způsobu má býti požadovaná oprava provedena.

(Rozh. ze dne 6. listopadu 1937, Rv I 1116/36.)

Srv. rozh. č. 16163 Sb. n. s.

Žalobkyně se na žalovaném architektu domáhají, aby byl uznán povinným provésti na svůj náklad opravu garáže postavené v č. p. 166 v P., a to v ten způsob, aby žalobkyně mohly garáže řádně užívat, aby garáž vyhovovala všem stavebním předpisům v té příčině vydaným, zejména aby byla provedena řádná izolace, oprava stropu garáže, předepsaná ventilace, garážové dveře dovnitř otvírané, uvnitř plechem pobité a vlivu povětrnosti nepodléhající, to vše do 14 dnů pod exekucí. Soud první stolice vyhověl žalobě. Odvolací soud zamítl žalobu. D ů v o d y : § 226 c. ř. s. předpisuje, že žaloba má obsahovati určitou žádost. Tomu požadavku určitosti nevyhovuje žalobní žádání v souzeném případě. Bez bližšího vysvětlení nelze seznati, co si žalobkyně představují pod takovou opravou, aby mohlo býti garáže řádně užíváno a aby vyhovovala všem zákonným předpisům v té příčině vydaným. Neurčitý je i požadavek izolace garáže, ježto se ani ne-